

fra Kommunerne ikke er tegnet indenfor den Tidsfrist, der var forudsat i Loven. For det første var det Forudsætningen ved Lovens Vedtagelse og Tidsfristens Ansættelse her i Rigsdagen, at der samtidig skulde gennemføres en Lov om Jernbaneskyld, og det ligger dog i selve Sagens Natur, at det har overordentlig stor Betydning, om man kan regne dermed ved Tegningen af et saa stort Tilskud, som der her kræves, nemlig 100,000 Kr. pr. Banemil, men denne Lov blev ikke vedtaget samtidig med Jernbaneloven af 1908, men først omtrent 4 Maaneder efter, at den Frist, man havde sat for Beløbets Tilvejebringelse for Køge-Vigerslev-Banens Vedkommende, var udløben, nemlig i April 1910, medens Fristen var sat til 1. Januar 1910. Under disse Omstændigheder kan man ikke med nogen som helst Ret sige, at det er den paagældende Befolknings egen Skyld, at Banen er gaaet ud af Rækken. Dernæst maa det erindres, som jeg ogsaa mindede om ved anden Behandling, at man overfor denne Bane har krævet et 3—4 Gange større Tilskud end overfor de andre Statsbaneanlæg, som omhandlede i Jernbaneloven af 1908. Endelig synes det mig ogsaa, at dette Tings Medlemmer ikke, naar de ville vurdere dette Forhold retfærdigt, kunne se bort fra den deprimerende Indflydelse, som Albertikatastrofen nødvendigvis maatte have specielt for den Egn, som er interesseret i Køge-Vigerslev-Banens Anlæg.

Det ærede Medlem fra Silkeborg (Stensballe) sagde før om Funder-Bramminge-Banen, at den havde overordentlig stor almen Betydning. Det er utvivlsomt rigtigt, men det forekommer mig, at man fra Lovgivningsmagtens Side har erkendt, at Køge-Vigerslev-Banen har en endnu større almen Betydning, idet man har givet den en mere fremskudt Plads i Rækken. Jeg forstaar ikke, hvorfor man nu pludselig har forandret sin Opfattelse af Køge-Vigerslev-Banens almene Betydning og af de Interesser, som dertil ere knyttede, saa at Rigsdagen nu skulde tage en anden Stilling overfor Spørgsmaalet om dens Vigtighed og Betydning for den almindelige Samfærdsel, særlig ogsaa for Forbindelsen med Udlandet.

Paa den Foranledning, som her er given, vil jeg rette den Forespørgsel til den højtærede Minister, hvorvidt man kan vente, at Komiteen, hvis det ikke allerede er sket, snart faar Svar paa sit Andragende, der, som jeg sagde før, er fremsendt for omtrent 3 Maaneder siden, om, at der maa blive fremsat et Lovforslag, hvorefter Banen paa

ny bliver sat ind paa sin Plads i Rækken. Jeg skulde tro, at de Udtalelser, som faldt fra den højtærede Minister ved anden Behandling, berettigede til at nære noget Haab om, at Ministeren ikke er uvillig stemt overfor Tanken, men fremdeles interesserer sig for den. Jeg har ogsaa før set Udtalelser fremme, hvoraf det fremgaar, at Trafikministeriets Embedsmænd fremdeles interessere sig for Anlægget af denne Bane. Jeg haaber derfor, at der er Udsigt til, at denne Egns Interesser og berettigede Krav paa Anlægget af denne Bane, efter at man har opnaaet at faa tegnet det overordentlig store Tilskud, der er krævet af Egnen, ville blive varetagne ved, at Lovgivningsmagten stiller sig velvilligt overfor Ønsket om dette Anlægs Udførelse.

Ordføreren (P. Th. Nielsen): Da jeg før havde Ordet, tillod jeg mig til Slutning at lykønske de ærede tre Medlemmer, der ved anden Behandling stillede Forslag om en forøget Bevilling til en Jernbane fra Funder til Bramminge, til den Bevilling, der nu er bleven foreslaaet, og samtidig udtalte jeg, at hermed vilde jeg betragte det som givet, at Funder-Bramminge-Banen nu kom ind paa Køge-Banens Plads. Denne Udtalelse har foruroliget det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) og det ærede Medlem fra Køge (Mads Larsen). Jeg maa da have Lov til kort at erindre om, hvordan Forholdet der ligger. Forholdet er det, at vi have vedtaget en Jernbanelov af 27. Maj 1908, som i § 4 bestemmer, at der om de Beløb, som Kommunerne udrede pr. Banemil, skal foreligge Tilsagn for Trafikministeren inden den 1. Januar 1910. For Køge-Banens Vedkommende var der, saa vidt jeg erindrer, fastsat et Tilskud af 100,000 Kr. pr. Banemil, og der skulde altsaa for Trafikministeren inden den 1. Januar 1910 foreligge Tilsagn fra Kommunerne om, at de vare villige til at tegne denne Garanti, men dette Tilsagn forelaa ikke den 1. Januar 1910. Dermed er Køgebanen bortfalden, og dermed rykker Funder-Bramminge-Banen ind paa Køge-Banens Plads, uanset om vi vedtage dette Ændringsforslag eller ej. Det Ændringsforslag, vi nu staa i Begreb med at vedtage, berører ikke direkte Køge-Vigerslev-Banen, men det berører den indirekte. Thi naar vi nu vedtage en Bevilling til Funder-Bramminge-Banen og dermed faktisk begynde Bygningen af denne Bane, betragter jeg det som ret haabløst at vente, at man bag efter kan faa vedtaget en Lov, der gaar ud paa, at nu skal man stoppe Bygningen af Funder-Bramminge-Banen og saa begynde